

Emocions i educació

► Cossos, espais, llenguatges: apunts sobre estètica i emoció en educació infantil (rellegint i enllaçant a De Puig, Palou, Cabanellas...).

Crec que serà familiar per a tots els presents la imatge de l'infant competent, sobre la qual es fonamenta la pròpia experiència dels nius i escoles reggianes. Competent en què? En relacionar-se amb el món.

Carla Rinaldi¹

En els primers anys es comença a construir el coneixement i la identitat, una certa consciència de pertinença a una societat, i les bases per a una futura actitud crítica cap als supòsits de qualsevol mena. En aquest text volem reflexionar i relacionar des d'una perspectiva d'educació artística experiències i lectures que ens poden fer evidents algunes funcions de l'educació estètica i artística de cares al creixement emocional i social, especialment per a infantil, però que no hem de menysprear en d'altres contextos educatius.

Considerem que els nuclis a l'entorn dels quals es configura el contingut de l'educació artística, en qualsevol àmbit i nivell, són la percepció i la creació, entesos com una polaritat complementària i interdependent. També es pot veure com a educació del llenguatge gràfic, espacial, visual i tàctil (i musical, gustatiu, corporal, etc.). La percepció, en primer lloc, és treball dels sentits, i aquests han d'estar preparats i atents. A més, com que el desenvolupament de les habilitats comunicatives i expressives s'està iniciant, en aquesta etapa els nens i les nenes utilitzen els llenguatges sense separacions, i van creixent en el seu ús de manera intermodal (Matthews, 2002). Perquè l'important és assolir —o crear— el sentit, el significat, i potser perquè poden sortir-se'n millor amb uns llenguatges que amb d'altres.

Precisament a l'entorn de la potenciació i visió integrada (sensorial, intel·lectual, creativa, social) del desenvolupament global dels llenguatges de nadons i pàrvuls, Malaguzzi (a 1963) fonamentà una manera de fer i d'entendre l'educació infantil (nius i escoles 0-6 anys de Reggio Emilia) que en aquests moments, quaranta anys després, no solament no ha decaïgut ni decebut... [\[llegir més\]](#)

¹ Dra. Muntsa Calbó i Angrill, professora del Departament de Didàctiques Específiques